

i Skoven, og Doktoren vendte tilbage med den rygende Bøsse i Haanden.

»Fy for Pokker!« sagde han lige ind i Ansigtet paa Bankdirektøren. »At De ikke skammer Dem! Et saa modbydeligt Myrdæri!«

Dermed satte han sig op i sin Vogn og kørte videre, mens Hr. Frederiksen for Honnørens Skyld gav sig til at skoggerle, skønt han indvendig kogte af Raseri.

Hr. v. Biebermarck, der under sit Ophold her i Landet oplevede saa meget utroligt, at han egenlig havde ophørt at forundre sig over noget, saae paa sin Jagtfælle med et Blik, der høfligt men ogsaa ret bestemt anmodede om Forklaring. Og Bankdirektøren fortalte nu, at Manden rimeligvis var den gale Distriktslæge i Jerve, som man hørte saa meget om.

»Han er aabenbart lige til Daarekisten. Et saadant Menneske burde i Grunden ikke gaa løs.«

Hr. v. Biebermarck bifaldt denne sidste Bemærkning, men gav den i sit stille Sind en mere almindelig Anvendelse.

Der var til om Søndagen planlagt en Familie-Udflugt til Odense med Frokost paa et af Hotellerne, hvorefter Tilbagerejsen til København skulde finde Sted om Aftenen. Imidlertid indtraf der en Begivenhed, som for første Gang bragte Forstyrrelse i Arrangementet, idet Grosserer Søholm pludselig blev syg.